

Sygn. akt Do (...)

ORZECZENIE

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Z. w składzie:

Przewodniczący: radca prawny W. P.
Członkowie: radca prawny M. G.-K.
radca prawny R. O.

Protokolant: A. N.

na posiedzeniu w dniu 20.01.2017 r. w siedzibie Okręgowej Izby Radców Prawnych w Z. przy ul. (...), po rozpoznaniu sprawy z wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego radcy prawnego E. D. z dnia 9.12.2016 r., sygn. akt RD(...), o ukaranie radcy prawnego T. K. PESEL (...), na podstawie art. 68¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 233) obwinionego o to, że:

1. naruszył art.64 ust 1 ustawy z dnia 6.7.1982r. o radcach prawnych (tekst jednolity Dz.U. z 2016r. poz.233 z późn.zm) w zw. z art. 28 ust.5 KERP, poprzez unikanie kontaktu z klientką M. K. w okresie od 8.05.2014r. do 3.11.2014r. mimo zobowiązania się do prowadzenia sprawy przeciwko J.H..
2. naruszył art.64 ust 1 ustawy z dnia 6.7.1982r. o radcach prawnych (tekst jednolity Dz.U. z 2016r. poz.233 z późn.zm) w zw. z art. 28 ust.11 KERP, poprzez nie wydanie klientce M. K. w okresie od 3.11.2014r. do dnia wydania postanowienia o przedstawieniu zarzutów z dnia 7.11.2016r.dokumentów po rozwiązaniu przez nią umowy i wypowiedzeniu pełnomocnictwa do prowadzenia sprawy przeciwko J. H..
3. naruszył art.64 ust 1 ustawy z dnia 6.7.1982r. o radcach prawnych (tekst jednolity Dz.U. z 2016r. poz.233 z późn.zm) w zw. z art. 47 ust.2 KERP, poprzez mimo zobowiązania Wicedziekana Rady B. G., nie złożenie pisemnych wyjaśnień w sprawie ze skargi M. K.
4. naruszył art.64 ust 1 ustawy z dnia 6.7.1982r. o radcach prawnych (tekst jednolity Dz.U. z 2016r. poz.233 z późn.zm) w zw. z art. 62 ust.3 KERP, poprzez nie złożenie pisemnych wyjaśnień w sprawie ze skargi M. K., mimo zobowiązania przez Rzecznika Dyscyplinarnego E. D. pismem z dnia 3.06.2016r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny na podstawie art. 65 ust 1 pkt 5, art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2016 poz. 233) w związku z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

ORZEKA

1. Za przewinienia opisane w pkt 1) i 2) uniewinnia radcę prawnego T. K.

2. Uznaje winnym radcę prawnego T.K. przewinienia opisanego w pkt. 3 i za to na podstawie. 65¹ ust.1 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. wymierza obwinionemu radcy prawnemu T.K. karę upomnienia;
3. Uznaje winnym radcę prawnego T.K. przewinienia opisanego w pkt. 4 i za to na podstawie. 65¹ ust.1 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. wymierza obwinionemu radcy prawnemu T.K. karę upomnienia;
4. Na podstawie art. 65¹ ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. kary łączy i wymierza obwinionemu T.K. karę łączną upomnienia.
5. Na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. obciąża w całości obwinionego radcę prawnego T.K. kosztami postępowania dyscyplinarnego w kwocie (...) i nakazuje ściągnąć należną sumę na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Z.w razie braku dobrowolnej wpłaty.

Członek
(...)

Przewodniczący
(...)

Członek
(...)

Pouczenie:

Od niniejszego orzeczenia przysługuje stronom odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Z. w terminie 14 dni od daty doręczenia uzasadnienia, sporządzonego na wniosek stron, które mają obowiązek złożyć go w terminie 7 dni.

Do (...)

UZASADNIENIE

Pismem z dnia (...). M. K. złożyła skargę na działanie radcy prawnego T. K. zarzucając radcy prawnemu, że nie wydał jej posiadanych ważnych dokumentów związanych z prowadzonym przez niego postępowaniem ugodowym przeciwko J.H.

Skarżąca wyjaśniła, iż zawarła w dniu (...) z radcą prawnym umowę o przeprowadzenie postępowania ugodowego z wezwanym J.H. za wynagrodzeniem w kwocie (...)zł, na dowód czego skarżąca załączyła kopię faktury Nr (...)z dnia (...).

dowód:

faktura Vat nr (...).

pismo radcy prawnego z dnia (...).

Skarżąca wyjaśniła, iż posiedzenie odbyło się w styczniu 2014 roku - do zawarcia ugody nie doszło. Od tej pory radca prawny nie odbierał telefonów od skarżącej, nie odpisywał na e-maile, pomimo usilnych prób skarżącej skontaktowania się z nim. Zmienił również adres kancelarii, co uniemożliwiło skarżącej kontakt, gdyż nowego adresu nie знаła. Skarżąca podała, że radca prawny jest w posiadaniu ważnych dla niej dokumentów, które potrzebuje, aby nadać bieg swojej sprawie, a także, że radca prawny nadal posiada pełnomocnictwo do reprezentowania Skarżącej przed Sądem.

Skarżąca złożyła do akt pismo z dnia (...) r. kierowane do radcy prawnego zatytułowane „Zerwanie umowy”, w którym skarżąca wypowiada pełnomocnictwo. Skarżąca załączyła również ksero koperty pisma, z którego wynika, że nie zostało ono odebrane przez radcę prawnego, pomimo awizowania w dniu (...)r. Pismo zostało wysłane na adres kancelarii radcy prawnego wskazany na pieczęcie znajdującej się na fakturze wystawionej skarżącej, tj. ul. (...). skarżąca przesłała również wydruki smsów z dnia 08.05.2014 r., 12.05.2014 r., 19.05.2014 r., 04.06.2014 r., z których wynika, że próbowała się skontaktować z radcą prawnym. Do pisma skarżąca załączyła również maila do żony radcy prawnego E. K., w którym prosi o kontakt oraz wiadomość z portalu (...)z dnia (...).

W piśmie z dnia (...)r. skarżąca wyjaśniła ponadto, że radca prawny posiada kopię całej jej dokumentacji lekarskiej, w skład której wchodzi badania cytologiczne, karty pobytu ze szpitala, dokumentacja wizyt u profesora K., wyniki z wycinków. Podała, że po nieskutecznej próbie ugodowej ustaliła z radcą prawnym, że będzie ją reprezentował w negocjacjach z ubezpieczycielem w zamian za wynagrodzenie w wysokości 10 % uzyskanego odszkodowania jednak radca prawny zażądał dopłaty w związku z kosztami kontaktu z ubezpieczalnią, nie została ustalona kwota tej dopłaty.

dowód:

wyjaśnienia Skarżącej z dnia (...).

Skarżąca nie mogła skontaktować się z radcą prawnym, pomimo podejmowanych prób telefonicznych, sms, mailowych i za pośrednictwem portalu (...), także poprzez małżonkę radcy prawnego. Radca prawny nie podjął żadnych dalszych czynności w sprawie. W związku z powyższym skarżąca rozwiązała umowę pismem z dnia (...).

dowód:

wydruki smsów z dnia (...), (...), (...). (...).r.

mail do E.Kwiatkowskiej

wiadomość z portalu facebook z dnia (...).

pismo skarżącej z (...).

wyjaśnienia skarżącej z dnia (...).

Radca prawny wezwany do złożenia pisemnych wyjaśnień pomimo odbioru wezwania w dniu 20.06.2014 r. przez osobę upoważnioną, nie złożył pisemnych wyjaśnień. Zobowiązany ponownie do złożenia pisemnych wyjaśnień pismem z dnia (...). przez Rzecznika Dyscyplinarnego nie odebrał pisma.

Pismem z dnia (...).r. Rzecznik Dyscyplinarny wezwał radcę prawnego do stawienia się w siedzibie Okręgowej Izby Radców Prawnych w Z. w dniu (...).r. w celu przedstawienia zarzutów oraz przesłuchania w charakterze obwinionego. Radca prawny poinformował Rzecznika Dyscyplinarnego telefonicznie w dniu (...) r., że nie stawi się na przesłuchanie i prześle usprawiedliwienie. Pismem z dnia (...) r. radca prawny wniósł o usprawiedliwienie swojej nieobecności z uwagi na otrzymanie wezwania w celu złożenia wyjaśnień w tym samym dniu przed Radą Nadzorczą (...) w G., której jest członkiem. Jednocześnie w piśmie tym radca prawny odniósł się do skargi Pani M.K. i stwierdził, że jest ona nieuzasadniona i złożona w złej wierze. Podał, że skarżąca domagała się wykonywania przez niego dalszych czynności, poza wykonanymi i opłaconymi, w innych różnorodnych sprawach, ale tym razem nieodpłatnie. Poinformował, że skarżąca nigdy nie przekazywała mu jakichkolwiek dokumentów. Zawezwanie do próby ugodowej zostało sporządzone bez załączania jakichkolwiek dokumentów, co wynika z treści zawezwania. Radca prawny zobowiązał się wykazać powyższe okoliczności w ciągu najbliższych dwóch-trzech tygodni.

Rzecznik Dyscyplinarny zobowiązał radcę prawnego do złożenia wyjaśnień oraz przedłożenia kopii wniosku o zawezwanie do próby ugodowej oraz odpisu protokołu posiedzenia pojednawczego.

Radca prawny nie udzielił odpowiedzi na powyższe jak też nie załączył żadnych dokumentów – dowodów.

Pismem z dnia (...).r. Wicedziekan B. G. zobowiązała radcę prawnego do złożenia pisemnych wyjaśnień w sprawie ze skargi M. K. – pismo przesłano na adres wskazany do doręczeń przez radcę prawnego.

Pismo zostało odebrane przez osobę upoważnioną jednak na pismo nie została udzielona odpowiedź.

dowód:

pismo z dnia (...).r. wraz z potwierdzeniem odbioru

Pismem z dnia (...) r. Rzecznik Dyscyplinarny E. D. zobowiązała radcę prawnego do złożenia pisemnych wyjaśnień w sprawie ze skargi M.K.

Pismo zostało przesłane na adres wskazany do doręczeń przez radcę prawnego. Na pismo nie udzielono odpowiedzi.

dowód:

pismo z dnia (...).

Radca prawny T. K. nie złożył odpowiedzi na wniosek o ukaranie.

Rzecznik Dyscyplinarny wniósł o ukaranie radcy prawnego obwinionego to że:

1) w okresie od dnia (...) r. do dnia (...) r. unikał kontaktu z klientką M.K., pomimo zobowiązania się do prowadzenia sprawy przeciwko J. H., tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust.1 Ustawy z dnia 6.07.1982 r. o radcach prawnych (jednolity tekst: Dz.U. z 2016 r. poz.233 z późn. zm.) w zw. z art. 28 ust.5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (tekst jednolity przyjęty Uchwałą Nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28.12.2010 r.);

2) w okresie od dnia (...) r. do dnia wydania postanowienia o przedstawieniu zarzutów z dnia (...)r. nie wydał klientce M. K. dokumentów po rozwiązaniu przez nią umowy i wypowiedzeniu pełnomocnictwa do prowadzenia sprawy przeciwko J. H., tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust.1 Ustawy z dnia 6.07.1982 r. o radcach prawnych (jednolity tekst: Dz.U. z 2016 r. poz.233 z późn. zm.) w zw. z art. 28 ust. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (tekst jednolity przyjęty Uchwałą Nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28.12.2010 r.);

3) w okresie od dnia (...)r. do dnia (...) r. zobowiązany pismem z dnia (...)r. przez Wicedziekana B. G. i e złożył pisemnych wyjaśnień w sprawie ze skargi M. K., tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust.1 Ustawy z dnia 6.07.1982 r. o radcach prawnych (jednolity tekst: Dz.U. z 2016 r. poz.233 z późn. zm.) w zw. z art. 47 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (tekst jednolity przyjęty Uchwałą Nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28.12.2010 r.);

4) w okresie od dnia (...)r. do dnia (...) r. zobowiązany pismem z dnia (...)r. przez Rzecznika Dyscyplinarnego E. D. nie złożył pisemnych wyjaśnień w sprawie ze skargi Moniki Król, tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust.1 Ustawy z dnia 6.07.1982 r. o radcach prawnych (jednolity tekst: Dz.U. z 2016 r. poz.233 z późn. zm.) w zw. z art. 62 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (przyjęty Uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Rady Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r.).

Podczas rozprawy w dniu 20.01.2017 roku zarówno obwiniony jak i skarżąca złożyli wyczerpujące zeznania.

Radca prawny zaprzeczył popełnieniu czynów opisanych w pkt 1 i 2 wniosku o ukaranie. Do zarzutu 3 nie przyznał się natomiast do zarzutu 4 przyznał się.

Radca prawny przedłożył do akt:

- zawiadomienie S. R. w G. z dnia (...),
- wniosek o zawiązanie do próby ugodowej z dnia (...)r. ,
- Protokół z rozprawy głównej S R. w G. z dnia (...).
- kserokopie dokumentacji lekarskiej

Z treści dokumentów wynika, iż posiedzenie pojednawcze odbyło się w dniu (...) roku.

Radca prawny wyjaśnił, iż żadne maile do niego nie docierały od skarżącej, jak też SMS, przypomina sobie kontakt z nią jednak telefoniczny natomiast na zapytania zadane na (...) – udzielił odpowiedzi po upływie około roku gdyż po tym czasie je odczytał. Jednocześnie działanie skarżącej stanowi naruszenie dóbr osobistych.

Radca prawny wyjaśnił iż nigdy nie pobierał i nie pobiera od klienta oryginałów dokumentów – do zawezwania do próby ugodowej tym bardziej. Wręcz przeciwnie – unika oryginałów a skarżącej kazał strzec oryginałów „jak oka w głowie”.

Skarżąca przeciwko J.H. złożyła samodzielnie pozew, nie zwracała się do szpitala o dokumentację, bazowała na kserokopiach.

Odnosnie zarzutów zawartych w pkt 2 i 3 wniosku o ukaranie radca prawny wyjaśnił, iż przypomina sobie fotografię jaką otrzymał drogą SMS od brata – była na niej faktura więc możliwe że było to pismo o jakim mowa w pkt 3 wniosku o ukaranie.

Adres do doręczeń, jaki widnieje w systemie OIRP w odniesieniu do radcy prawnego T. K. jest to adres: G. ul.(...)- co Sąd Dyscyplinarny ustalił z urzędu i jak podał obwiniony jest to adres Kancelarii i dla doręczeń.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Odnosząc się do zarzutów określonych w skardze złożonej przez skarżącą M. K. (pkt 1 i 2 wniosku o ukaranie):

Zgodnie z art. 64 ust.1 Ustawy o radcach prawnych radcowie prawni podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych.

W okolicznościach danej sprawy nie budzi wątpliwości fakt zawarcia umowy na wykonanie usługi – zawezwania do próby ugodowej – na co opiewa faktura VAT, fakt zawezwania do próby ugodowej, udziału w posiedzeniu sądu obwinionego wraz ze skarżącą, fakt dysponowania przez obwinionego kopiami przedłożonej przez niego do akt dokumentacji lekarskiej oraz próby nawiązania kontaktu skarżącej z obwinionym poprzez portal (...).

Nie jest wykluczone, że oryginały obwiniony otrzymał niemniej jednak nie można tego ponad wszelką wątpliwość przyznać. To samo odnosi się do próby nawiązania kontaktu skarżącej z obwinionym – nie jest wykluczone że obwiniony unikał kontaktu niemniej jednak w okolicznościach danego przypadku nie można ponad wszelką wątpliwość tego przyznać. Nie jest pozbawione racji bytu zaprezentowane uzasadnienie obwinionego, iż przebywa na (...), iż nie otrzymał żadnego SMS od skarżącej, iż wiadomość na portalu (...) odczytał po około roku, iż nie otrzymał żadnego maila.

Ostatecznie nie sposób jest ponad wszelką wątpliwość przyznać, iż obwiniony unikał kontaktu ze skarżącą a okoliczności w jakich znalazła się skarżąca i obwiniony zostały odczytane przez nią opatrnie jako próba unikania kontaktu czy też samo unikanie kontaktu.

Nie powinno być spotkanie takie działanie jak obwinionego – profesjonalnego pełnomocnika, iż nie odbiera korespondencji (nie odebrał pisma o wypowiedzeniu umowy) co w zestawieniu z milczeniem na (...), także brakiem kontaktu telefonicznego mogło ukształtować wyobrażenie iż unika kontaktu.

Niemniej jednak sposób prowadzenia działalności o ile ile nie ma to wpływu na jakość świadczonych usług i nie skutkuje naruszeniem obowiązków zawodowych - jest indywidualną kwestią radcy prawnego.

W myśl zasady in dubio pro reo (w razie wątpliwości na korzyść oskarżonego) powyższe wątpliwości nie pozwoliły na uznanie, iż radca prawny T. K.dopuścił się czynów opisanych w pkt 1 i pkt 2 wniosku o ukaranie , tj. iż unikał kontaktu z klientką M. K., oraz iż nie wydał jej dokumentów po rozwiązaniu przez nią umowy i wypowiedzeniu pełnomocnictwa do prowadzenia sprawy przeciwko J. H.,

Tym samym uznano, iż obwiniony nie dopuścił się popełnienia czynu sprzecznego z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź naruszył swe obowiązki zawodowe poprzez nie poinformowanie klienta o przebiegu sprawy oraz poprzez nie wydanie otrzymanych od klienta dokumentów.

Odnosząc się do zarzutów , iż nie złożył pisemnych wyjaśnień w sprawie ze skargi Moniki Król, zarówno na żądanie wicedziekan B. G.jak też następnie na żądanie Rzecznika Dyscyplinarnego E. D. (pkt 3 i 4 wniosku o ukaranie):

Nie ulega wątpliwości iż pisemnych wyjaśnień,

- pomimo zobowiązania pismem z dnia (...). r. przez Wicedziekan B. G.,
- pomimo zobowiązania pismem z dnia (...).r. przez Rzecznika Dyscyplinarnego E. D., obwiniony nie złożył.

Zgodnie z Art. 62 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (przyjęty Uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Rady Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r.) Radca prawny wezwany do złożenia wyjaśnień przez podmioty, o których mowa w ust. 2, w sprawach wynikających z ustawowych zadań samorządu radców prawnych bądź Kodeksu obowiązany jest złożyć wyjaśnienia w wyznaczonym terminie.

Zgodnie z Art. 47 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (tekst jednolity przyjęty Uchwałą Nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28.12.2010 r.) Radca prawny, wezwany przez podmioty, o których mowa w ust. 1 (dziekana, wicedziekana, sąd dyscyplinarny bądź przez rzecznika dyscyplinarnego) do złożenia wyjaśnień w sprawach wynikających z ustawowego zakresu zadań samorządu radców prawnych albo niniejszego kodeksu, obowiązany jest złożyć wyjaśnienia w wyznaczonym terminie.

Fakt obranego przez radcę prawnego sposobu wykonywania zawodu i unikania odbierania przesyłek skutkuje w tym przypadku tym, iż wezwania Rzecznika Dyscyplinarnego E.D. nie

odebrał w ogóle zaś na odebrane przez upoważnionego do odbioru przesyłek (jak zeznał obwiniony) brata pismo wysłane przez Wicedziekan B. G. odpowiedzi nie udzielił.

W żadnym wypadku nie stanowi okoliczności łagodzącej, iż obwiniony w tożsamym czasie zobowiązany był do wykonania innych czynności pracochłonnych , które w jego ocenie były rangą ważniejsze co skutkowało zaniedbaniem udzielenia odpowiedzi na wezwanie wicedziekana.

Każdy profesjonalny pełnomocnik winien zorganizować sobie pracę w sposób umożliwiający wykonywanie obowiązków zawodowych w sposób należyty, zgodnie z prawem i zasadami etyki a uchybienie powyższemu skutkować może poniesieniem odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Fakt przynależności do samorządu radców prawnych także nakłada na każdego radcę prawnego określone prawem obowiązki i uchybienie powyższemu niesie ryzyko poniesienia odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Zgodnie z art. 8 ust.3 zdanie trzecie Ustawy o radcach prawnych, pisma w postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy wysyła się, ze skutkiem doręczenia, na adres do doręczeń podany przez radcę prawnego. W ocenie Sądu Dyscyplinarnego każde z w.wym. pism, na które nie udzielił odpowiedzi obwiniony zostało skutecznie doręczone.

Wobec powyższego ukarano radcę prawnego T. K. karą upomnienia za każde z przewinień opisanych w pkt 3 i w pkt 4 wniosku o ukaranie. Karę łączną upomnienia orzeczono stosownie do Art. 65(1) ustawy o radcach prawnych.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 706 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (tekst jednolity Dz. U. z 2016r., poz. 233).

Członek
(...)

Przewodniczący
(...)

Członek
(...)

